

delsen af indenlandsk Arbejdskraft ved Anlægget, om Forbud mod Søn- og Helligdagsarbejde ved Anlægget samt om Forsikring af Arbejdere ved Anlægget og af Ansatte ved Banedriften mod Ulykkestilfælde under deres Arbejde. Ogaa disse Bestemmelser i Vitr. d. ere i Overensstemmelse med, hvad man har troet i de i de senere Aar udfærdigede Koncessioner at kunne paalægge Bevillingshaveren, alene med Undtagelse af den her omhandlede Forpligtelse til at forsikre Banedriftens Personale mod Ulykkestilfælde, en naturlig Forpligtelse, hvis Opfyldelse der synes at være god Grund for Staten til at vaage over. — Paa et enkelt andet Punkt afviger det foreliggende Forslags § 5 derhos fra Folketingsforslagets tilsvarende Paragraf, idet det nemlig ikke er fundet hensigtsmæssigt her at optage sidstnævnte Forslags Bestemmelse (§ 5 Vitr. h. i Slutningen) om, at Staten ved en eventuel Indløsning af paagældende Bane skulde have Balget mellem at udbetale Bederlaget kontant eller for dette at udstede 3½ eller 4 pCt. amortisable Statsobligationer til en vis nærmere angiven Pris.

De hidtil anlagte private Baner have stedse haft den Forpligtelse at bære Udgiften ved Regeringens Tilsyn ikke alene under deres Anlæg (jfr. § 5 Vitr. f.), men ogsaa efter deres Aabning for Drift. I det oftnævnte private Lovforslag fra sidste Rigsdagsamling var i § 5 i Slutningen Udgiften til Tilsynet med Banerne efter deres

Anlæg imidlertid foreslaaet overført til Statskassen. Uagtet man i og for sig ikke skønner, at der er nogen Anledning til at fritage Banerne for Udgiften til dette Tilsyn, skal man dog ikke rejse principielle Indvendinger imod en forandret Ordning paa dette Punkt med Hensyn til fremtidige Baner, og man maa da anse det for rettest, at en Sum af indtil 200 Kr. pr. Banemil stilles til Raadighed til Bestridelsen af Tilsynet, der for at være betryggende vanskelig vil kunne udføres af en enkelt Mand, men bør ske dels ved administrativt og økonomisk udbandede Kræfter, dels ved tekniske Kræfter. Det fornødne Forslag herom er optaget i Forslagets § 7.

Indholdet af § 8 (om Statslaan) er enslydende med § 8 i Regeringsforslaget fra Samlingen 1891—92, til hvis Bemærkninger om denne Bestemmelse derfor kan henvises.

Angaaende § 9 er ovenfor gjort fornødne Bemærkninger, og med Hensyn til § 10, der forudsætter en nærmere Angivelse i § 9 af de Baneanlæg, som Lovgivningsmagten ønsker fremmede, skal Dyrkerksomheden kun henledes paa, at Folketingets Lovforslag i sidste Samling i dets § 7 ligeledes indeholdt en Tidsfrist for Bemyndigelsen til at meddele Bevilling paa de i Forslaget nævnte Baner. Man har dog fundet det rettest her at udstyde denne Frist fra 1ste April 1896 til 1ste April 1900.

Indholdet af Forslaget om Anlæg og Drift af private Jernbaner.

[Faded and mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]